

65

UCHWAŁA Nr 27 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1987 r.

w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań dla funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w art. 5 i 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości określonej w uchwale.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej niż 2500 zł za każdy procent ustalonego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania nie może być niższa niż 10 000 zł.

2. Odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 50 000 zł, jeżeli funkcjonariusz został zaliczony do I grupy inwalidów wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia w następstwie wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, funkcjonariusz został zaliczony do I grupy inwalidów.

§ 3. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci funkcjonariusza wskutek wypadku lub choroby ustala się w wysokości:

- 1) 250 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawniony małżonek lub dziecko zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 50 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego, jeżeli do odszkodowania są uprawnieni równocześnie małżonek i dziecko (dzieci) bądź tylko dzieci,

- 2) 250 000 zł — gdy do odszkodowania są uprawnieni tylko rodzice,
- 3) 125 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawnione tylko jedno z rodziców lub rodzeństwa albo wnuków,
- 4) 50 000 zł — dla każdego z rodziców, rodzeństwa lub wnuków zmarłego, jeżeli są oni uprawnieni obok innej osoby.

2. Kwotę odszkodowania ustaloną dla dzieci funkcjonariusza dzieli się między nie w częściach równych.

3. Kwota odszkodowania przysługująca małżonkowi lub dzieciom, które są sierotami zupełnymi, nie może być niższa niż kwota dwunastomiesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 4. 1. Przepisy uchwały stosuje się również do spraw o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadków lub chorób, o których mowa w ustawie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany takim wypadkiem bądź chorobą albo związek śmierci funkcjonariusza z takim wypadkiem bądź chorobą został stwierdzony począwszy od dnia 1 września 1986 r.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spraw o zwiększenie jednorazowego odszkodowania, jeżeli w następstwie wypadku lub choroby nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, o którym mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, z tym że kwotę zwiększenia odszkodowania ustala się w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej niż 2500 zł za każdy procent stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego było ustalone odszkodowanie.

§ 5. Traci moc uchwała nr 57 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1982 r. w sprawie podwyższenia jednorazowych odszkodowań przysługujących w razie wypadków lub chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Monitor Polski Nr 11, poz. 76).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szatajda

66

ZARZĄDZENIE Nr 11 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1987 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów Karty górnika i zakresu ich stosowania do pracowników niektórych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa — Karta górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do pracowników:

- 1) zatrudnionych w kopalniach i zakładach górniczych, wydobywających kopaliny inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczególnych przywi-

lejącej dla pracowników górnictwa — Karta górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13), zwanego dalej „rozporządzeniem”,

- 2) wykonujących górnicze prace przygotowawcze, budowlano-montażowe, rekultywacyjne i likwidacyjne na rzecz kopalń i zakładów górniczych, o których mowa w pkt 1,
- 3) wykonujących w ramach prac geologicznych roboty górnicze i wiertnicze,
- 4) miernictwa górniczego,